

Sygn. akt II Ca 57/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Maria Antecka

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) O spółki z o.o. w D.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chodzieży

z dnia 24 sierpnia 2023 r.

sygn. akt I C 346/21

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 450 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia w przedmiocie kosztów procesu do dnia zapłaty.

Maria Antecka

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 25 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Chodzieży w sprawie z powództwa (...) O sp. z o.o. z siedzibą w D. przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W., o zapłatę kwoty 4793,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 28 stycznia 2021 r. do dnia zapłaty wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2022r. (sygn. akt I C 346/21):

- w punkcie 1. zasądził od pozwanego na rzecz powódki B kwotę 2.180,- zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28.01.2021 r. do dnia zapłaty;

- w punkcie 2. oddalił powództwo w pozostałej części;

- w punkcie 3. zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu.

Pozwany wniósł apelację od tego wyroku, zaskarżając go wyrok w części, tj. w zakresie:

1. zasądającym od pozwanego na rzecz świadczenie powyżej kwoty 560 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.01.2021 r. do dnia zapłaty, tj. co do kwoty 1.620 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.01.2021 r. do dnia zapłaty (pkt 1 wyroku),

2. pkt 3 wyroku w całości.

Apelujący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa powyżej kwoty 560 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.01.2021 r. do dnia zapłaty,
2. zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za I instancję według norm przepisanych,
3. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za postępowanie przed Sądem II instancji - według norm przepisanych.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 362 k.c. oraz art. 354 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej: ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych) w zw. z art. 9 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, poprzez ich niezastosowanie, podczas gdy poszkodowany - wierzyciel obowiązany był do minimalizowania w miarę możliwości skutków szkody i nie przyczyniania się do jej powiększenia, a więc do korzystania z najmu samochodu oferowanego przez podmiot zapewniający niższą stawkę,
2. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodów, polegającą na uznaniu, iż pozwany nie wskazał i nie wykazał, że akceptowalna od 6-go dnia najmu stawka w wysokości 80 zł za dobę była realna i że odpowiadała przyjętym cenom rynkowym, podczas gdy wysokość przedmiotowej stawki wynikała wprost z załączonych do sprzeciwu umów zawartych między pozwanym a współpracującymi z nim wypożyczalnią,
3. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 232 k.p.c. poprzez ustalenie, iż pozwany nie wykazał, że akceptowalna od 6-go. dnia najmu stawka w wysokości 80 zł za dobę była realna i że odpowiadała przyjętym cenom rynkowym, podczas gdy pozwany w celu wykazania przedmiotowego faktu powołał się na załączone do sprzeciwu od nakazu zapłaty umowy zawarte między pozwanym a wypożyczalnią pojazdów zastępczych,
4. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c. poprzez nie przeprowadzenie dowodu z umowy zawartej między pozwanym, a spółką (...) w dniu 15.05.19 oraz z umowy zawartej między pozwanym, a spółką (...) w dniu 15.05.19, na które pozwany powoływał się w treści wniesionego sprzeciwu od nakazu zapłaty skutkujące błędnym uznaniem, iż pozwany nie wykazał wysokości proponowanej stawki,
5. sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego polegającą na ustaleniu, iż poszkodowany miał możliwość skorzystania z pojazdu zastępczego z wypożyczalni partnerskiej pozwanego przy uwzględnieniu stawki w wysokości 134 zł/dobę, podczas gdy zarówno z pism pozwanego kierowanych do poszkodowanego, jak i umów zawartych pomiędzy pozwanym a wypożyczalnią wynikało, iż poszkodowany miał możliwość skorzystania z pojazdu zastępczego przy zastosowaniu stawki w wysokości 80 zł/dobę.

Jednocześnie apelujący wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentu, tj.:

- **umowy zawartej między pozwanym, a spółką (...) w dniu 15.05.19**

- **umowy zawartej między pozwanym, a spółką (...) w dniu 15.05.19**

na potwierdzenie faktu, iż poszkodowany miał realną możliwość skorzystania z pojazdu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwanym w wysokości 80 zł/dzień.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o:

- oddalenie wniosku dowodowego zgłoszonego w apelacji jako spóźnionego,

- oddalenie apelacji,

--zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek dowodowy zgłoszony w apelacji został pominięty przez Sąd Okręgowy na podstawie art.381 k.p.c. Należy przy tym zauważyć, że wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodów umowy zawartej między pozwanym, a spółką (...) w dniu 15.05.19 oraz z umowy zawartej między pozwanym, a spółką (...) w dniu 15.05.19 został zgłoszony w sprzeczności od nakazu zapłaty, ale teza dowodowa została inaczej sformułowana.

Zarzuty postawione w apelacji ogniskowały się wokół kwestii wysokości stawki czynszu najmu za pojazd zastępczy – apelujący wywodził, że błędnie Sąd Rejonowy przyjął, że najem był zasadny przez okres 34 dni przy wysokości stawki 134 zł na dobę, pomijając że stawka

w wysokości 134 zł zasadna była tylko za okres 5 pierwszych dni, zaś do dalszego okresu należało zastosować stawkę w wysokości 80 zł na dobę.

Kwestia ta podlegała ocenie Sądu Rejonowego, który poczynił w uzasadnieniu szeroki wywód, ostatecznie stwierdzając, że pozwany nie wykazał, że akceptowana przez niego stawka

w wysokości 80 zł na dobę (od 6 –tego dnia) była realna i odpowiadała przyjętym cenom rynkowym.

W toku postępowania przed Sądem Rejonowym powód podkreślał, że pozwany nie złożył poszkodowanemu ani stronie powodowej oferty najmu pojazdu zastępczego – i to mimo, że strona powodowa kierowała do strony pozwanej korespondencję w sprawie przedstawienia oferty najmu. Na karcie 20 akt znajduje się pisemne oświadczenie poszkodowanego, z którego wynika, że powód kontaktował się z pozwanym i stawiał pytania co do auta zastępczego, ale nie została przedstawiona poszkodowanemu konkretna oferta pojazdu zastępczego ani umowa najmu. Jednocześnie w tym oświadczeniu poszkodowany wyjaśniał dlaczego zdecydował się na zawarcie umowy najmu z powodem, podkreślając, że w ramach najmu pojazdu zastępczego korzystał z szeregu udogodnień – m.in. brak limitu kilometrów, brak zgody na drugiego kierowcę, brak kaucji.

Pełnomocnik powoda w piśmie z 4 października 2021 r. stwierdził, że kierowana była przez stronę powodową do strony pozwanej korespondencja w sprawie przedstawienia konkretnej oferty najmu pojazdu zastępczego, przy czym taka oferta nie została stronie powodowej przedstawiona. Pozwany w toku postępowania tym twierdzeniom nie zaprzeczył. Nadto na k.22 zawiera się korespondencja kierowana przez powoda do pozwanego w sprawie przedstawienia poszkodowanemu informacji o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego z prośbą o przesłanie konkretnej oferty z podaniem marki, wyposażenia oraz podstawienia pojazdu, z dodatkową prośbą o przesłanie projektu umowy oraz regulaminu wypożyczalni. Nie wynika z akt postępowania, aby pozwany na to wezwanie zareagował.

W związku z powyższym należy uznać, że zarówno poszkodowany, jak i powód wykazali zainteresowanie propozycją pozwanego co do najmu pojazdu zastępczego. Natomiast pozwany nie udzielił żadnych wyjaśnień na zgłoszone pytania.

W tym kontekście należy przyjąć za trafne stanowisko Sądu Rejonowego, co do tego pozwany nie wykazał, że stawka była w wysokości 80 zł na dobę była realna, zważywszy oczekiwania jakie poszkodowany zgłaszał co do pojazdu zastępczego, a które spełniał pojazd wynajęty mu przez powoda.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną (punkt I. wyroku).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w punkcie II. sentencji wyroku, przy czym na pozwanego jako przegrywającego postępowanie apelacyjne nałożono obowiązek zwrotu całości kosztów na rzecz powoda. Koszty te to jedynie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w kwocie 450 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie- tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1964. O odsetkach od kosztów postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Maria Antecka